Ara Pirineus, 01/03/21

Quin sentit té la caça?

La caça, sobretot al Pirineu, només té sentit com a control cinegètic, però aquesta tasca requereix una gran responsabilitat

Manel Figuera

El dissabte 20 de febrer al matí, al terme de la Vansa i Fórnols (Alt Urgell), un caçador va resultar ferit greu pel tret d'un company. El tir, que segons els Mossos d'Esquadra va ser fortuït, li va impactar contra les dues cames. Un cop més parlo d'un accident de caca; ja en portem tres —que jo sàpiga— a Catalunya aquest any, amb un balanç d'un mort i dos ferits. Els comentaris a les xarxes socials no s'han fet esperar i n'hi ha hagut de tota mena, des de sarcàstics com «són tan burros que es maten entre ells mateixos», passant per solucions quasi grotesques com «que els tanquin en una illa deserta i que uns facin de caçadors i uns altres es disfressin de peces de caça», fins a sensates: «La caça no hauria d'existir perquè la natura ja es regula per ella mateixa.»

Fa uns anys la plaga del Pestivirus va fer desaparèixer dos terços de la població d'isards al Pirineu. Avui la SARS-CoV-2 (COVID-19), si no fos per les mesures de prevenció i les vacunes, estaria fent igual amb l'espècie humana —com ja han fet altres pandèmies al llarg de la història—, de la qual sobreviuria la part immune o la que la superés. La natura disposa de solucions per a qualsevol superpoblació que l'alteri.

Davant d'això, quin sentit té ara la caça? El primer que me'n crida l'atenció és el seu obscurantisme: se'n parla molt poc, massa poc. Els mitjans tenen altres preferències: Pablo Hasél, els pactes polítics a Catalunya, la pandèmia... El segon, la relació amb el caciquisme, latent al Pirineu: àrees privades, preus desorbitats per a la caça d'isards... Dic latent perquè a Andalusia els *señoritos* poden caçar sense restriccions a les seves grans propietats de, per exemple, Sierra Morena. Un tercer aspecte té a veure directament amb els caçadors. Treballo al Consell Comarcal de la Cerdanya, on es lliuren permisos de caça. A alguns individus, pel seu aspecte i expressions, se'ls hauria de fer un test d'intel·ligència. No m'agradaria trobar- me'ls a la muntanya amb una arma de foc. Si a més hi afegim la bota de vi...

Una altra de les opinions de les xarxes socials assegurava que «si mentre cacen se'ls fes un text d'alcoholèmia, més de la meitat donarien positiu». Podria parlar de caps de senglars, d'isards o de cérvols penjats en bars i restaurants, d'escenes sanguinàries de caça en quadres i fotografies... Em fan pensar en els gustos dels nazis. Tot i això segueixo creient que la caça, sobretot al Pirineu, només té sentit com a control cinegètic, però aquesta tasca requereix una gran responsabilitat. Em temo que a molts caçadors aquesta responsabilitat els va massa gran.